«Unijo«, nekaj dni pred sprejetjem vidovdanske ustave skupno s srbskimi radikali in samostojneži razveljavili 59 delavskih poslancev; 18 od teh so vtaknili v verige in jih zaprli. Od teh je bilo 15 obsojenih v večletno ječo samo radi tega, ker se niso pokorili Pašičevim srbskim željam. Po tej postavi je na tisoče drugih delavcev vseh strank romalo v zapore. Nadalje so demokrati krivi, da imamo tako strašno draginjo. «Unijo« so ustanovili demokratski milijonarji, fabrikanti, izvozničarji samo z namenom, da slepijo uboge delavce in da bi pri volitvah volile te trote. Ministri Žerjav, Kukovec in Kramer so vedno delali postave za verižnike in bogataše. Le poglej malo okoli sebe, če ni to res. Pri nas v Velenju in drugih rudnikih, delavci pristopamo v krščansko delavsko organizicoj, ki se zove Strokovna zveza, tudi vi tako storite. Ne dajte se farbati od mariborskih liberalnih lumpov. Jaz sem mu odgovoril: Hvaležen sem ti za pojasnilo. Meni se je takoj spočetka zdelo, da je «Unija« organizacija za gospodo in zato bom vsem delavcem povedal to resnico. (Opomba uredništva: Hvala vam za to pismo. Pišite večkrat. Bomo rokopis že popravili. Dobro je, da ste še pravočasno prišli pošteni delavci na sled, da vas mariborski demokratski lumpi samo za nos vlečejo).

Tiskarski škrat nam je v današnjem «Slov, Gospodarju« na prvi strani v članku «Kdo je zakrivil nove davke?« v drugi vrsti spremenil 500 odstotkov v 30 odstotkov. Na strani 2 v članku «Zvišane takse« v 12. vrsti na koncu je v oklepaju predrugačil št. 40 v 14. Čitatelji naj blagovolijo sami te številke popraviti. Tiskarski škrat pač ima svoje muhe. Tudi v drugih člankih je napravil nekatere manjše hudomušnosti.

Sijajno lepa slovesnost pri Sv. Primožu nad Muto se je vršila zadnje dni. Dobili smo tri lepe zvonove na ovenčanih vozovih. Pripeljalo jih je 12 parov ovenčanih volov na naš strmi hrib. V nedeljo se je zbralo mnogo ljudstva iz okolice. Blagoslovil jih je g. dekan dr. Mörtl iz Marenberga ob asistenci petih gospodov duhovnikov. G. dekan je med pridigo, katero je imel pred cerkvijo, z ganljivimi besedami označil pomen zvonov. Po slovesni sv. maši so med pokanjem topičev in sviranjem godbe bili dvignjeni zvonovi v zvonik. Največji zvon je težek 1000 kg, drugi 620 kg tretji pa 345 kg. Glas imajo čisti kot prejšnji. Ulila jih je tovarna na Jesenicah. Prva zasluga za nove zvone gre ključarjema Marku Lauko in Jožefu Breznik. Ljubi Bog bodi obilen plačnik vsem dobrotnikom sv. Primoža, ki so mu zdaj vrnili, kar mu je bilo ugrabljeno v svetovni vojni.

Novice od Št. Janža na Dravskem polju. Razni uzmoviči so pridno na delu. Posestniku Fr. Cebe v Loki so že pred tedni po noči ukradli kravo iz hleva. Dosedaj se še ni posrečilo priti tatovom na sled. Nekateri pa so z manjšim zadovoljni in segajo po kokoših. Vedno bolj se vidi, da poštenost zginja, ne samo pri nas, ampak tudi po drugod. — O priliki poroke Valentina Lesjak z vrlo Marijino družbenico Marijo Toličič iz Prepol se je nevestin brat po nesreči obstrelil v nogo, da so ga morali prepeljati v bolnišnico. Nesreča pač nikoli ne praznuje. — Teden za tednom vozijo mimo naše župnijske cerkve nove zvonove v razne kraje. Edini zvon, ki nam ga je vojska pustila, gleda žalosten na tovariše, ki se peljajo mimo njega, ter bi rad zaklical: pridite k meni, sam sem v zvoniku, dovolj je še prostora. Zvonu samotarju povemo na uho, da so v teku priprave, da bo morebiti še prej ko bo pol leta minilo, dobil nove tovariše, ki bodo z mogočnim glasom vršili svojo zvišeno službo. — Kakor drugod mislijo tudi pri nas odpraviti crožniško postajo v kratkem času. Če bi vlada reducirala, to je zmanjšala, tudi davke, bi nas to še bolj veselilo.

Raznoterosti od Št. Martina pri Vurbergu. Naša vrla mladina je praznovala preteklo nedeljo lep praznik. Dekan in stolni kanonik č. g. Franc Moravec je blagoslovil dve krasni novi zastavi fantovske in dekliške Marijine družbe. Vsa čast našim požrtvovalnim fantom in dekletom, da so toilko žrtvovali za novi zastavi. Naravnost presenetilo nas je, ko smo videli toliko število naših mladih zbranih pod zastavami Marijinimi. — Sliši se, da nas mislijo naši vrli Orli zopet razveseliti s krasno igro. Fantje, le pogumno naprej po začrtani poti, ker ljudstvo si želi izobrazbe in poštene zabave. — V nedeljo, dne 18. t. m. popoldne se je blagoslovil težko pričakovani novi brod čez Dravo v Zgornjem Dupleku.

Nesreča v Radencih. Minulo nedeljo se je vračal voz iz Prekmurja proti Radencem okoli pol desete ure zvečer. Prometna cesta med Prekmurje min Radenci je tako slaba in zvožena, a že od bogzna kedaj ni bila popravljena in posipana, da se je voz prekucnil in si je pri tem Jozefa Postržin zlomila desno roko. Za tako prometno cesto, kakor je zgoraj omenjena, bi se morali merodajni krogi malo bolj pobrigati, kot so se dosedaj!

Iz Središča. Glasom dopisa »Kmetijskega lista« so središki občinski odborniki SLS cigani, ki kradejo občinsko premoženje. Med temi cigani pa sta tudi dva »napredna« Sokola in eden ciganček, neki Franc Kovačič. Ti ljudje kradejo in kradejo, ampak to je smola za gospode samostojneže, da po mnenju g. Klemenčiča »naša današja slavna sodnija« bojda drži s to tatinsko cigansko tolpo, in na ljubo gg. Klemenčiču in tovarišem noče imeti tako dobrega nosa, kakor naš »napredni in zaslužni« župan in istega vtikati po županovem načinu v mlinske račune in te preklicane klerikalce odpraviti iz občinskega odbora. Na vsak način pa bi tudi mi priporočali državnemu pravdništvu, da se zanima za te račune in dožene, kam je izginilo onih 7000 dinarjev, za katere visita, kakor zna poročati »Kmetijski list«, odbornika Šarona in Veselko pri odvetniku. Opozarjamo tudi državno pravdništvo, da se zanima za resničnost, oziroma neresničnost pričevanja F. Kočevarja, Fr. Mlinariča in M. Vneigerholca v kazenski zadevi I. Klemenčič.

Nekaj novic iz Rečice ob Paki. Skozi celo leto se je pripravljalo, a naposled vendar uresničilo. Lahko rečemo, da smo vsi veseli, le mala peščica 19 demokratov je žalostno povesila svoje glave. Naš dični oberorjunaš, poštar Ciril Havliček, je moral oddati poštni urad. Skrivnostno se je šušljalo, ko se je izvršil doslej še nepojasnjeni vlom v poštni urad. Isto se je godilo, ko je g. Ciril dolžil g. Deleja, da mu je premalo izročil denarja, ko je vplačeval pri poštni blagajni. Ne bi se čudili, ko bi ne vedeli, da se je dični gospod bivši poštar tako rad »uradno« bavil z našo Orjuno in njenim voditeljem, mladim Petričem. Saj si tega gospodiča, ki nima drugega dela, ko pohajati, videl v poštnem uradu, kadar si ga hotel. Imela sta dolga posvetovanja, tuhtala sta in sestavljala dopise zloglasne Jutrovske cunje. Računi poštne blagajne pa so izkazali dnevno 1000 dinarjev primanjkljaja. Nered poštnega urada je prinesel g. Cirilu dekret: Ajmo, Sokoliči, v Celje, kjer bo vedna kontrola. — Kako trdo se je držal g. poštar! Saj ni hotel izročiti urada prostovoljno gospodični, ki je prišla ga prevzemat. Vrnila se je v Celje, a drugi dan je prišla zopet, pa ne sama, ampak v spremstvu komisarja. Hočeš, nočeš, moral je gospod dati ključe iz rok. Nekaj časa je še bival med nami, uradovat pa se je vozil v Celje. Sedaj nas je za vedno zapustil. Solz ne bo za njim. Kakor ste, g. Havliček, svoje dni čitali v »Jutru« v nekem dopisu iz Pake, tako Vam kličemo tudi mi: Adijo, adijo, adijo, pa še en Zdravooooo povrh! — Obesil se je po noči od 2. na 3. novembra na Velikem vrhu Končnik, p. d. Poprask. Žalostno je bilo videti, kako je za necerkvenim pogrebom korakala nesrečna žena njegova. Da bi se taki žalostni slučaji nikdar ne ponavljali! — V Slomškovo zvezo (Savinjsko družnico namerava baje vstopiti tudi »pobožna« gospodična M. P., ki poučuje v I. razredu tukajšnje šole. Ob priliki morda nekaj zgodbic! Odboru Savinjske družnice pa kličemo: Pozor pred dvoreznimi noži, pred Orjunicami itd.!

Zanimivosti iz Ljubnega v Savinjski dolini. Andrej Zalesnik, daleč naokrog znan pod imenom »komunist«, je umrl dne 19. oktobra. Zadnji čas se je zadrževal v Planini št. 14, kjer je v dobi volilnih bojev zapeljal mnogo sicer dobrih in vernih Podplanincev. Kako »veren« pa je bil sam, priča splošno znana sodna obravnava, pri kateri je bil obsojen radi bogoskrunstva na večtedensko ječo. Tudi ob zadnji uri se je branil duhovnika in sprave z Bogom. Neprevidene smrti reši nas, o Gospod! — Škrlatica, ki se je tudi letos prav hudo pojavila med našo mladino, je zahtevala pet žrtev, med temi tudi devetletno, pridno in marljivo Kolenčevo Pepco. Vrli Kolenčevi rodbini naše sožalje! Šola, ki je bila vsled te nalezljive bolezni dalj časa zaprta, se je otvorila zopet v ponedeljek, dne 19. novembra. — Pred škrlatico je bežal novi g. nadučitelj Milko Rainer z gospo in otrokom. Vzeli so s seboj tudi novodošlo gdč. učiteljico, ki je šla domov, ostali pa na Gorenjsko. Ker so pa bežali mnogo prehitro, so se skozi sotesko proti Letušu zvrnili. Hujše nesreče ni bilo, kakor da se je nežni spol nekoliko opraskal, konja pa so potegnili iz vode na cesto ter ga poslali domov na Ljubno. Hudomušneži pa pravijo, da je to prvi migljaj božje previdnosti g. nadučitelju, da naj opusti beganje ljudi s svojimi neumestnimi pismi, radi katerih bo imel še sitnosti. — Da pa so Ljubenci fejst ljudje, ki se radi spominjajo v veselih družbah naših ubogih dijakov, naj priča, da so na primerne besede g. kaplana Štefana Stiper ob priliki gostije Maksa Volovlek, p. d. Božič, in Elizabete Detmar darovali za Dijaško večerjo 781 K. Naj bo omenjeno, da je prvikrat na Ljubnem od Ljubencev samih izšla ta misel, pobirati za revne dijake. Številni bodoči pari, posnemajte! — Še bolj Vam naj pohvalim dobre Ljubence. Komaj so dobili ene težke in lepo ubrane zvonove na Rosuljah, že so naročili druge za farno cerkev. Novi zvonovi bodo še težji, kot so že došli. Naročeni so pri strojnih livarnah v Ljubljani. Veliki zvon, težek 1550 kg, je že plačan. Velikansko svoto 300.000 K je daroval zanj g. Osovnik, pa tudi † č. g. Dekorti Jožef, tukajšnji župnik, je še kot dušni pastir Ljubencev daroval veliko svoto za farne zvonove. Vrli Ljubenci, v petih mesecih boste imeli zopet veliko veselje! Lepe zvonove dobite! Le korajžno na delo za nje!

Žalostne novice iz Rajhenburga. V nedeljo, dne 18. t. m. predpoldan smo spremljali k večnemu počitku g. Maksa Planinca, posestnika v Selcah pri Rajhenburgu in tajnika občine Blanca, kateri je v 45. letu svoje starosti v petek jutro dne 16. t. m., zadet od srčne kapi, sklenil svoje življenje. — Ravno istega dne ob pol štirih popoldne so bili pokopani na rajhenburškem pokopališču ostanki g. Gustlna Unschuld. V soboto zjutraj, dne 17. t. m. se je nesrečnež na Vidmu vlegel pod vlak in našel žalostno smrt.

»Naš dom«, glasilo slovenske mladine, prosi vse svoje naročnike, ki še niso plačali naročnine za leto 1923, da to takoj storijo, ker sicer ne more izhajati.

Koledarčke J. Kmetske zveze razpošiljamo te dni krajevnim organizacijam SLS. Cena 10 dinarjev. Krajevne odbore SLS prosimo, da jih skušajo kar najhitreje razprodati in nam denar še pred Božičem na priloženi položnici poslati. Kdor razproda 10 koledarčkov, dobi 1 povrh. Komur smo poslali premalo koledarčkov, naj nam takoj sporoči, da mu jih pošljemo več. Kdor vseh poslanih koledarčkov ne more razpečati, naj nam nerazpečane takoj vrne, da moremo z njimi postreči drugim. Koledarčki JKZ se dobijo tudi v naših tajništvih SLS v Mariboru (Tiskarna sv. Cirila), v Celju (hotel »Beli vol«), v Kozjem ter v M. Soboti; dobijo se tudi v prodajalni tiskarne sv. Cirila v Mariboru. — Tajništvo SLS v Mariboru.

Darovi za gasilno društvo pri Sv. Martinu pri Slov. Bistrici. Ob priliki obhajanja goda dne 15. nov. g. Leopolda Vorša, trgovca itd. se je nabralo za nakup orodja za novo ustanovljeno gasilno društvo v Šmartnem D 185.50. Daroval iso: gg. Maks Furman 15, Kotnik Fr. 35, Pečovnk Alojz 5, Podvršnik Jurij 10, Verbek Matija 5, Klančer Fr. 30, Motaln ml., 5, Trglaučnik Franc 10, Ačko Jurij 10, Strehar Ivan 10, Vrečko Štefan 5, Smogavec Matija 10, Vilma Vorša 10, Blažič Pavla 10, Blažič Marica 10. Denar je prevzel član društva g. Podvršnik Jurij, katerega je izročil načelniku gas. društva g. Leopoldu Vorša. Darovalcem prisrčna hvala! Ob priliki krsta pr g. Ivanu Korenu se je nabralo za novoustanovljeno gasilno društvo v Šmartnem na Pohorju 230 D. Darovali so: gg. Katz Josip 100, Ziserl Josip, 10, Vorša Leopold 15, Novak Ivan 10, Kukovič Karol ml. 20, Tomažič Dorči 10, Rems Ivan 5, Fifer Ivan 10, Motaln Jurij 10, Marijo Koren 10, Lija Aličinova 10, Jožica Premrova 10, Lojzika Ogrinc 10, Denar je prevzel načelnik gas. društva g. Leopold Vorša. Darovalcem najlepša hvala! Novorojenemu Martinu Korenu zdravje in srečo!

Našim čitateljem iz koroške strani se toplo priporoča novo domače podjetje, trgovina z mešanim blagom ljutomerskega rojaka g. Matka Seršen-a v Mariboru, Koroška cesta 39, ki vsled svojih nizkih cen in dobre postrežbe pridobiva vsaki dan večji krog zadovoljnih odjemalcev.

Gospodarstvo

DRŽAVNI DAVKI IN OKRAJNE DOKLADE.

Ko je leta 1922 nastopila davčna podlaga v dinarski veljavi, to je, da so se vsi davki računali mesto v kronah v dinarjih, torej štirikrat povišali, nastopil je tudi prvi pribitek k direktnim davkom. Leta 1923 pa je ta državni pribitek ostal in dodal se je še petkratni izredni povišek od vseh direktnih dokladam podvrženih davkov. To davčno breme je postalo zelo občutno ravno v tem letu, ko je finančni minister upeljal skrčenje izdaje bankovcev, tako da je začelo povsod po Sloveniji primanjkovati denarja.

Radikalna kot vladna stranka, ki že vodi našo državo od lanskega leta sem, čuti jezo davkoplačevalcev in svojih volilcev, ki ji upravičeno očitajo, da zapravlja denar in ga razmetuje ter se hoče ubraniti tem očitkom na ta način, posebno tukaj na bivšem Štajerskem, da njeni pristaši trosijo med ljudstvo vesti, češ: Državni davki niso tako visoki, da bi bili občutni za davkoplačevalce, temveč občinske in okrajne doklade so tako visoke, da povišujejo direktne davke na petkratno višino.

Zbog tega smo poizvedeli in hočemo pojasniti našim ljudem, kako zadeva stoji ter zavrniti očitek radikalov kot neresničen in lažnjiv.

Ormoški okraj (sodni okraj) ima 600% doklad, rogaški okraj ima 500% doklad in ptujski okraj pa 420%. To so največje doklade, ki so jih okrajni zastopi sploh kedaj imeli, drugi imajo manjše doklade. Obrnili smo se za pojasnila na okrajne zastope in tako smo prejeli razna poročila, posebno ptujski okraj nam je poslal izčrpno poročilo. Ker ima ta okrajni zastop nekako sredino okrajnih doklad, objavljamo nekatere podatke iz njegovega gospodarstva, kakor sledi:

Ptujski okrajni zastop je imel leta 1914 50% okrajnih doklad, leta 1919, ko je prišla uprava v slovenske roke, ravnotako še tudi 50 odst. doklad. Doklade so se šele leta 1921 zvišale na 200 odst., ker je denarna vrednost bila manjša, draginja pa večja. Leta 1922 je ta okrajni zastop, ker je mislil, da bo draginja ponehala, kakor se je pokazalo meseca septembra prejšnjega leta, doklade znižal za 100 odst. Leta 1923, ko je val draginje vsled suše leta 1922 in vsled slabe politike takratnega finančnega ministra nastopila z vso grozoto, so se morale tudi doklade povišati, ako se je hotelo pokriti vse okrajne potrebe.

Poglejmo si pa, kakšne izdatke je imel ta okraj, in videli bomo, da sicer niso male svote, ki so se izdale, vendar skozinskoz upravičene, ker so samo v korist ptujskega prebivalstva. Tako je leta 1921 izdal ptujski okrajni zastop samo za zgradbo novih in popravilo starih mostov, katere je ubegli Ornig zapustil, 1,096.002 K in za vzdrževanje okrajnih cest znesek po 949.649 K, torej samo za ceste in mostove nad 2 milijona kron. Doklad pa je komaj prejel 2,295.938 K, tako da mu je za druge potrebe sicer malo ostalo, pa vendar se je poleg tega, ker je ravno gospodarstvo vzorno, še izplačalo za šolske potrebe 89.000 K, za ubožno zdravstvo 23.000 K ter za kmetijske in kulturne svrhe 35.000 K in še povrh podpore občinam za občinske ceste in mostove 16.000 K.

Leta 1922, ko je ravno draginja najbolj narastla, pa je imel okrajni zastop za 1,200.000 K višje izdatke, kakor je bilo v proračunu za to leto proračunjeno, in sicer je izdal za preložitev ptujskogorske ceste 327.000 K in za vzdrževanje okrajnih cest in mostov 880.000 K več, kakor je bilo stavljeno v proračun. Primanjkljaj je bilo treba kriti in za to so se morale doklade zvišati. Saj pa tudi opazi in vsak vidi takoj, ko pride v ptujski okraj, da so ceste dobro vzdrževane, da so vsi mostovi skoraj novi, posebno dva velika čez Dravinjo in največji borlski most čez Dravo, čez katerega vodijo okrajne ceste na Zavrč in k Sv. Barbari ter dalje na Varaždin in Krapino. In ta okraj nima nobene državne ceste, pa največ okrajnih cest!

Zraven tega skrbi ptujski okrajni zastop za vse kulturne in kmetijske zadeve in je radi tega na zelo dobrem glasu; saj je leta 1922 imelo nad 100 kmečkih deklet priliko, da so se v sedmih kmetijskih gospodinjskih tečajih, katere je okrajni zastop priredil, izučile mnogo koristnega in dobrega za bodoči poklic kot kmečke gospodnje. Za nove okrajne ceste, katere gradi, izda v tem letu nad 800.000 K. Prej je Ornig zbog svoje politične špekulacije obljubil prebivalcem tega ali onega kraja zgradbo okrajne ceste, dovršil je pa ni. Ta obljuba in naloga je padla zdaj na slovensko vodstvo, da jo izpolni. Izpolnjuje jo pa tako, da se ne ozira na nobeno politično stran, ampak ima le splošno korist vsega prebivalstva pred očmi ter se po tem ravna. Zato pa tudi uživa zaupanje in zahvalo vsega prebivalstva, ki si želi, da še ostane to vodstvo nadalje na čelu okrajnega zastopa.

Da zavrnemo očitek novopečenih radikalov, ki trosijo neresnične vesti med ljudstvo o visokih dokladah, hočemo

na podlagi številk dokazati, kakšni so davki in koliko dobi okrajni zastop na dokladah.

Leta 1922 je znašal državni osnovni direktni davek 1,187.272 K, okrajni zastop pa je prejel na 100odstotni dokladi komaj 1,175.068 K, torej še za 12.204 K manj, kakor je imel proračunjeno. K državnemu osnovnemu davku, kakor navedeno, po 1,187.272 K pa je znašal državni pribitek še 1,332.320 K, tako da je bilo državnega davka plačati 2,519.592 K, torej za enkrat več, kakor okrajnih doklad.

Leta 1923 znaša podlaga na osnovnem direktnem davku, računano v kronah, znesek po 1,290.930 K. Od tega dobi okrajni zastop ptujski 420odstotno doklado v znesku po 5404.720 K. Povišek in državni pribitki v tem letu pa znašajo k zgoraj navedenemu osnovnemu davku še 15,564.508 K, tako da dobi država na teh davkih skupaj 16,855.488 K, okrajni zastop pa prej navedene doklade po 5,404.720 K, torej niti eno tretjino od celotnega državnega davka.

Doklade se ne pobirajo od dohodnine, plačarine, invalidnega davka in davka na poslovni promet. Ta državni davek pa je še mnogo višji, kakor so direktni davki z vsemi navedenimi državnimi pribitki in znaša gotovo svojih 20 milijonov kron. Okrajni zastop ne dobi za kritje svojih potreb torej nobenih doklad od državnega pribitka, pa tudi ne od drugih davkov po 20 milijonov. Če bi smel pobirati samo od direktnih osnovnih davkov s pribitki vred, torej od zneska po 16 milijonov državne dače, doklade, bi te komaj znašale 38 odstotkov, ne pa 420 odst. Seveda kdor vidi samo visoko številko procentov, ta se je ustraši, kdor pa po gornjih številkah računi, pa pride do zaključka, da sedanje vodstvo okrajnega zastopa, kateremu načeluje naš dični pristaš in bivši državni poslanec g. Mihael Brenčič, ne pobira niti tako visokih doklad, kakor se jih je pobiralo pod Ornigom. Če pa se pogleda delo, katero se stori, pa se je naravnost čuditi, da se s tako malimi denarnimi sredstvi, kakor jih ima okrajni zastop, še more toliko koristnega storiti.

Osnovni državni davki, okrajne in občinske doklade ne obtežujejo davkoplačevalce, pač pa tista strahovita dohodnina in drugi novovpeljani davki. Saj že mora danes mali kmet plačati na dohodnini več davka, kakor na vseh drugih davkih, še kočarja in celo viničarja obdačijo z dohodnino naše davčne oblasti, čeravno je vsakemu znano, da se ti komaj preživijo. Več usmiljenja davčnih oblasti bi reveži gotovo zaslužili, kakor da se jim jemlje še zadnji košček kruha.

Ta je tista rakrana našega gospodarskega uničenja, ne pa okrajne in občinske doklade- Gospodje radikali, ki toliko govorite o svoji ljubezni do nas Slovencev, te številke si poglejte, potem pa molčite! Že davno bi vlada morala izenačiti davke, tako da bi vsi državljani plačali enak davek, ne pa tako, da plačujemo v Sloveniji vse različne davke in pribitke, drugod po državi pa jih niti ne poznajo. Tako se v Srbiji nobenemu ne sanja o dohodnini, ki nas najbolj ubija. Zato pa bodi naše delo, da bomo z vsemi silami zahtevali od vlade, da vendar enkrat davke izenači in da določi samo en davek za vse državtudi davka ne bo ljane in ta davek naj bo takšen, da bo vsak plačal davek le od resničnih in pravih dohodkov. Če nima dohodkov, tudi davka ne bo plačal in to pride v prid vsemu prebivalstvu. Če bo naš kmetovalec imel nesrečo pri gospodarstvu, tedaj nima dohodkov in tako tudi davka ne. Sedaj pa mora plačati vse različne davke, četudi mu zadnji rep v hlevu pogine in če mu toča vse pobije, da niti sam nima kruha. To je krivica za nas Slovence, to je tista ljubezen vlade in radikalov, ki nas uničuje in ubija ter žene naše ljudi spet v Ameriko!

ODDAJA VINSKIH TRT IZ DRŽAVNIH TRTNIH NASADOV.

Spomladi leta 1924 se bodo oddajale trte iz drž. trtnih nasadov v Sloveniji (podpisano nadzorništvo ima na razpolago okoli 40.000 cepljenk, 30.000 korenjakov in 200.000 ključev) po sledečih cenah in sicer:

1. Cepljenke Ia, 100 kom. za . . . . . D 200.—
2. Korenjake Ia, 100 kom. za . . . . . D 40.—
   Korenjake IIa, 100 kom. za . . . . . D 35.—
3. Ključe Ia, 100 kom. za . . . . . D 20.—
   Ključe IIa, 100 kom. za . . . . . D 15.—

Pri dodelitvi trt se bo oziralo v prvi vrsti na manj imovite posestnike, ki doprinesejo od pristojne občine tozadevno potrdilo (cene trtam za imovitejše posestnike se določijo naknadno). Nadalje veljajo te na oddajnem mestu v pristojni drž. trtnici. Omot in dovoz na železnico ali pošto se zaračuna posebej. Trte dobijo le vinogradniki iz Slovenije, ki se zavežejo, da bodo iste sadili na lastni zemlji. Pri dodelitvi korenjakov se bo oziralo v prvi vrsti na one naročnike, ki nameravajo zasaditi lastni matičnjak, pri dodelitvi ključev pa na one, ki cepijo trte za lastno porabo in ne za prodajo in ki doprinesejo tozadevno potrdilo pristojne občine. Naročila se sprejemajo pri državnih trtnih nasadih in pri podpisanem nadzorništvu do 20. decembra t. l. Po tem roku se trte razdelijo sorazmerno med vse opravičene naročnike, katerim se dostavi tozadevna nakaznica. — Vsak naročnik ki se mu nakažejo naročene vrste trt, je obvezan iste prevzeti in plačati. Naročniki, ki dobijo dodeljene druge sorte nego so jih naročili v nadomestilo, morajo nakaznice, če dodeljenih trt ne želijo, tekom 14 dni s priporočeno pošto vrniti, drugače so tudi oni zavezani trte prevzeti in plačati. Maribor, dne 19. novembra 1923. — Državno vinarsko nadzorništvo v Mariboru.

— — —

Gospodinjski tečaj priredi kmetijska podružnica pri Sv. Antonu v Slov. gor. začetkom januarja 1924. Tečaj bo vodila strokovna učiteljica iz Ljubljane ter bo trajal deset tednov. Pouk bo obsegal vse, kar je vsaki dobri gospodinji znati potrebno, kakor: kuhati, šivati, prati, živinoreja itd. Sprejelo se bo do 20 deklet in sicer v prvi vrsti iz domače župnije, v pomanjkanju domačih pa tudi iz sosednih župnij. Priglasiti se je najdalje do konca tega meseca. Nadaljna pojasnila daje g. nadučitelj in podpisani načelnik podružnice. — Jakob Rojs.

Kaj je z živinskimi sejmi? Poslanec Žebot nam piše: Ko sem pred 14 dnevi na prošnjo živinorejcev posredoval pri kmetijskm poverjeništvu v Ljubljani, mi je tam referent živinozdravnik izjavil: «Če v mariborskem okraju ne bo več novih slučajev kuge-slinovke, bo vsaj v Mariboru že prihodnji torek sejem zopet otvorjen«. Med tem pa je zopet v petih občinah mariborskega okraja izbruhnila slinovka. Dne 20. novembra je moj tovariš poslanec Falež posredoval pri deželni vladi za otvoritev sejmov. Povedali so mu tam, da je res v mariborskem okraju v petero občinah na novo se pojavila živinska kuga in da je za nekaj tednov nemogoče otvoriti sejme v Mariboru in Ptuju. Pač pa dovoljuje glavarstvo prodajo živine na domu. V to svrho je treba dobiti dovoljenje glavarstva. Poslancu Faležu se je obljubilo, da bo vlada dovolila svinjske sejme v Mariboru in Ptuju, a le pod pogojem, da se svinje pripeljejo in odpeljejo na trg v vozovih, koje je treba vedno dobro razkužiti. Župane in vse živinorejce prosimo, da energično zaterejo živinsko kugo, ker drugače bo nemogoče doseči otvoritev sejmov. Kuga se je zanesla k nam iz Hrvatske. Ne puščajte tujih ljudi v hišo in hlev. — Da vas mesarji in drugi kupci ne bodo pri ceni prikrajšali, čitajte «Slov. Gospodarja«, koji prinaša živinske cene iz Zagreba.

Tedenski sejem v Zagrebu. Zagrebški tedenski sejem, ki se je vršil preteklo soboto, je bil zelo slabo obiskan, kakor od kupcev, tako tudi od prodajalcev. Edino bosanske živine se je prignalo v večjem številu. Tudi sremskih pitanin svinj je bilo precej. Inozemskih trgovcev ni bilo, kupci so kupovali za domačo potrebo. Cene so bile za 1 kg žive vage v dinarjih sledeče: bosanske buše I 11—12 din., II 10—11, III 8—9. Teleta 17.50—20, Svinje sremske pitane 25—26. Krma po mtc.: seno 175—210, otava 115—175, detelja 112—150.

Sredstvo zoper svinjske uši. Velikokrat se dogaja, da so svinje ušive in vsled te golazni zelo mnogo trpijo. Najboljše sredstvo, da preženeš svinjam uši, je divji kostanj. Naberi divjega kostanja, zgornjo skorjo olupi in jedro pa spraži ali dobro posuši. Posušena ali spražena jedra stolči v prah in nato zmešaj ta prah s kakorkoli mastjo. S to zmesjo namaži ušivo svinjče in rešil ga boš takoj uši.

Shranjuj skvarjena kurja jajca ali žlopotke! Izkušen živinorejec nam piše: Naše gospodinje imajo navado, da skvarjena jajca ali žlopotke z veliko jezo in nevoljo poženejo stran. Jaz pa sem naročil svoji ženi, da mora vsak žlopotek shraniti in sicer v moj živinorejski predal. Kolikokrat se zgodi, da se spomladi živina sprecbje mokre trave ali rosne detelje in jo potem napne. Koliko živine pogine radi napetosti in to samo radi tega, ker ljudje ne znajo, da je zoper napenjanje najboljše sredstvo žlopotek. Živinčetu, kojega napenja, s silo stišči v gobec žlopotek in videl boš, da bo sredstvo takoj pognalo iz živali blato in smrtno nevarne vetrove. Skrbne gospodinje, shranjujte žlopotke!

Tržne cene v Mariboru. V Mariboru stane 1 kg govejega mesa I 25 din., II 23, III 20. Teletina 1 kg I 32.50, II 30. Svinjsko meso je po 30—40 din. Kože: 1 komad konjske kože 150—225 din., 1 kg goveje kože 17.50—20, telečje 25—30, svinjske kože 11.25, gornjega usnja 105—120, podplatov 100—140. Perutnina: 1 majhen piščanec 20—27, večji 27—37, kokoš 505—55, raca 50—75, gos 80—100. Jabolka srednje in slabše vrste so po 3—6 din. 1 kg. Žito: 1 kg pšenice 3.50, rži 3, ječmena 3, ovsa 3.25, koruze 3.50, prosa 4, ajde 3, navadnega fižola 4.50, Mlevski izdelki: 1 kg pšenične moke št. 0 6.50, št. 1 6.25, št. 2 6, št. 4 5.755, št. 6 5.25, št. 7 4.50, prosene kaše 7.50, ješprenja 6.50, otrobov 2.25, koruzne moke 4, koruznega zdroba 5—6, pšeničnega zdroba 7, ajdove moke št. 1 9, št. 2 7.50. Krma: 1 q sladkega sena 100—112.50, otave 100—112.50,ovsene slame 75. Kurivo: 1 kub. m trdih drv 200, mehkih drv 175, 1 q premoga trboveljskega 42—45, velenjskega 27—30, 1 kg oglja 1.50—2, 1 kg koksa 1—2.10.

Žitni trg. Položaj na žitnih tržiščih je sličen onemu v preteklem tednu, samo da so še cene neznatno padle. Trenutni dvig in padec dinarske vrednosti znatno vpliva na cene ter odbija inozemske kupce. Na svetovnem tržišču nam konkurira rusko in madžarsko žito, poslednje zlasti na Dunaju, ki je radi vodne poti po Donavi najvažnejše središče za žitno trgovino srednje Evrope. Z našo moko konkurira Amerika, ki izvaža svojo moko v Primorje in v Dalmacijo ter Italija, ki izvaža precej koruzne moke v Dalmacijo. Banatski kmeteje nudijo žito za vsako ceno onemu, ki razpolaga čez gotov denar. Pomanjkanje denarja je težko zadelo mlinsko industrijo, ki je zašla v velike neprilike. Kredit je danes predrag, pa nihče ne kupuje žita za zalogo. Cene posameznih žitnih vrst so približno sledeče: Moka: V Banatu 515—530 din., v Slavonijij 490—520 din. Pšenica: 300—330 din. Koruza stara 240—270 din., nova pa po 210 din. Oves: Slavonski 240—245 din., bosanski 205—210 din.

PERUTNINSKA KOLERA IN KUGA.

Kužna bolezen, kateri so podvržene vse vrste perutnine, je perutninska kolera.

Kokoši, golobi, race, gosi, purani, fazani niso varni pred njo.

To kužno bolezen pri perutnini kaj lahko prezreš, ker nastopi brez vsakih predznamenj kake bolezni. Navadno hitro in neopazno preide na svojih žrtvah. Pogostoma je posledica — nagla smrt. Na večer se je perutnina navidez zdrava podala k počitku na jutro pa jo najde hišna gospodinja ležati mrtvo na tleh ponočnih prebivališč. V slučajih, ko dela perutninska kolera izjemo ter se bolj počasi razvija ter razširja na perutnini, so živalčke medle, perje šopirijo, se oddaljujejo od svoje vsakdanje tovaršije, sede in čepijo osamljene na samotnih krajih. Blato je spočetka beložolto, pozneje zelenkasto. Hudo napadeno živalčko žeja. Vsak trenutek potrebuje požirek vode in kadar jo opazuješ pri požiranju živeža, vidiš, da požira težko. Tu in tam pobere kako zrnce, tudi za kuhano hrano jej ni mar, neslastno jo pogoltne. Tudi poseben, rekel bi, ihteč ter žvižgajoč glas daje na tej perutninski bolezni bolna kurja stvarca od sebe. Greben spremeni svojo živordečo barvo v modro in črno. Vidno oslablja perutnina ter — pogine.

Previdnost je tukaj na mestu!

Si je hišna gospodinja priskrbela k hiši kako tujo perutnino, naj je hitro ne izpusti med svojo. Teden dni naj tujo perutnino drži ločeno od domače, da se dovolj prepriča, če si je pridobila za hišo zdrave živalce.

Kakor hitro pa zapazi med kuretnino omenjeno bolezen, naj loči zdrave od bolnih. Zdrave v drugi hlevček, na drug prostor, v drugo ponočno prebivališče.

Svetujem ti kot sredstvo rabo železnega vitrijola, katerega raztopiš 5 gramov v pol litru vode. Od te tekočine nudi odrastli perutnini vsakemu komadu sleherno uro po eno polno žlico, neodrastli — še majhni — vsakemu komadu polovico žlice.

Če je enkrat kužna bolezen ponehala, kaže kurnik in kurje hlevčke, sploh ponočna bivališča, skrbno očistiti in razkužiti.

Druga bolezen, koji je podvržena perutnina je perutninska kuga.

Ta kužna bolezen napada večinoma le kokoši.

Perutninska kuga se razvija ter kaže na od nje napadani kokoši in drugi perutnini podobno kakor perutninska kolera. Perutninske stvarce se poloti osebito dremota (zaspanost) ter otrpnjenost. Smrt večjidel naglo nastopi. Postopanje in sredstvo zoper to kužno bolezen je isto kot zoper perutninsko kolero.

Nedvomljivo pa pospešuje obe kužni bolezni zlasti v veliki poletni vročini — pomanjkanje čiste vode ter je perutnina primorana piti gnojnico.

(Dalje prihodnjič — kurjerejec iz samostana.)

KAKO SE POMNOŽI V KORENINI PRISTNA VRTNICA?

V korenini pristno vrtnico ne vzgojiš, kakor visokostebelno z okuliranjem na divjaka. Med tem, ko visokostebelni vrtnici služi v podlago divji trn, ali jasneje rečeno — za deblce, ni ničesar od divjega pri v korenini pristni. Pri njej so vejice in korenine iste narave istega bistva in lastnosti.

Vzgojiš si pa v korenini pristno vrtnico z natiči ali z mladikami (Stöcklinge) od vejic dotične vrtnice, ki si jo želiš vzgojiti kot v korenini pristno.

Tebi, ki čitaš razpravo in se zanimaš, kako si vzgojiti v korenini pristno vrtnico, ti ni na razpolago cvetličnjak, ne gnojna greda (Mistbeet). Tudi ti ne preostaja časa, da bi se bavila izrecno z vrtnicami kakor vrtnar, ki se po poklicu ukvarja le z vrtnarstvom, v kojega delokrog spada gojitev vrtnic.

O raznih načinih, kako si vrtnar vzgaja v korenini pristne vrtnice, ne govorim.

»Slovenski Gospodar« kakor je nudil članke o vrtnicah sploh, nudi tudi to razpravo o vzgojitvi v korenini pristne vrtnice, le prijateljicam kraljice vseh cvetlic na deželi. Za te torej pišem in tem nudim svojo razpravo: **Kako prideš po lahki poti do v korenini pristne vrtnice?**

Večina mesečnih vrtnic se da pomnožiti z natiči ali mladikami, ki jih odrežeš od vejic te ali one vrste mesečne vrtnice. Samoobsebi je umevno, da natiče, s katerimi si želiš vzgojiti mlado mesečno vrtnico, odvzameš od zrelih vejic, od zrelega lesa. Navadno je vejica ali les dozorel, ko je odpadel cvet. Če par dni potrpiš, postopaš bolj sigurno.

Pomnožitev se more vršiti najpozneje od sredine julija do začetkom septembra. Že tudi takoj spomladi poskusi z vejicami, koje odrežeš pri obrezovanju ter jih nasadiš v senci. Kaj rade poženejo koreninice, zlasti če si odčesnil vejico tako, da jej ostane nekoliko starike, to je: starega lesa.

Bolj previdno pa ravnaš, ako si prostorček za svojo gredico izvoliš najbolje na severni strani, tedaj v senci — če mogoče ob zidu.

Zemlja naj bo lahka, ali pa si jo pripraviš iz dve tretjine peska in ene tretjine zmešanega gnoja (komposta). V tako pripravljeno zemljo vsadi natiče, koje odrežeš od toletnih vejic. Oči še ne smejo poganjati in vsakemu za vsajenje odločenemu natiču se puste 3—4 oči. Peresce pri spodnjem očesu moraš odstraniti popolnoma, peresca pri drugih očesih prikrajšaj. Mladike ali natiče odreži tik spodnjega očesa in jih ne vsadi pregloboko v zemljo. Dovolj globoko so vsajene, če je spodnje oko v zemlji do drugega očesa. Zemljo okoli vsajenih natičev dobro pritisni ter zalij z vodo. Glej, da bo gredica vedno vlažna in v treh ali štirih tednih že opazuješ v svoje veselje rast novih peresc ter mladik.

Hočeš si pa vzgojiti v korenini pristno vrtnico plemenitejše vrste, kakor je mesečna, moraš žrtvovati več previdnosti in truda.

Pred vsem je treba gnojne gredice (Mistbeet), mogoče jo imaš, mogoče ne in če je nimaš, pripravi si jo!

Skoplji si jamico po dolgosti in širokosti, kakor si jo želiš in jo obdaj z deskami. Globoka naj bo toliko, da spraviš v njo iz polovice peska in polovice komposta pripravljene zemlje pet prstov visoko. Vrh te zemlje 5—6 cm opranega peska in še naj ostane prostor za natiče ali

mladike, ki se na desko položenih šip ne smejo dotikati, ampak morajo biti od njih oddaljene 5—6 cm.

Natiče si odrežeš od vejic na kroni vrtnice, potem ko so dozorele popolnoma, to je, po odcvetu. Odstrani na njih spodnje peresce, druge prikrajšaj ter jih usadi 5—6 milimetrov globoko.

Ako nimaš šip, pokrij pripravljeno gnojno gredico s kakim starim oknom, ki dobro pokriva. Šipe obsenči, pomaži jih dobro z zemljo ter zjutraj in na večer usajene natiče poškropi.

Okna še moraš pustiti tri tedne ležati nad gnojno gredico, potem se pričenja nekoliko zračiti. Od časa do časa vedno bolj, da se mlade vrtnice utrdijo. V petem tednu jih presadi v lonce. Ostanejo pa še osem dni pokrite v gnojni gredici. Potem šele z njimi, kamor ti ljubo.

Naj bi pa mlade vrtnice še tudi prezimile v gnojni gredici, pokrij jih dobro z listjem, da jih obvaruješ pozebe.

(Dalje prihodnjič — samostanski vrtnar.)

— — —

Vrednost denarja. Ameriški dolar stane 89—90 din., 100 francoskih frankov stane 481—485 din., za 100 avstrijskih kron je plačati 0.1270—0.1280 din., za 100 čehoslovaških kron 262—265 din., nemške marke ne notirajo, in za 100 laških lir 389—391 din. V Curihu znaša vrednost dinarja 6.355 cent. (1 centim je 1 para.) Od zadnjega poročila je vrednost dinarja padla za 20 točk.

Če je kako milo cenejše

od Zlatoroga, ne more biti tako dobro! Zlatorog se dobavlja v vedno enaki kakovosti in se proizvaja iz najfinejših sirovin. Izkušena gospodinja zahteva radi tega vedno le Zlatorog milo!

PISMO IZ NEMČIJE.

Žalostno sliko o razmerah v Nemčiji nam nudi pismo, ki smo ga dobili od dolgoletnega čitatelja «Sl. Gospodarja« iz kraja Lohberg—Dinslaken, kjer živi veliko število slovanskih družin. Pismo, iz katerega se vidi, kako daleč je že Nemčija prišla in kako slabe razmere vladajo v njej, bo gotovo zanimalo naše čitatelje, ki so vkljub težkim časom, ki vladajo pri nas, še vendar srečni v primeri z onimi Slovenci, ki žive v Nemčiji, pa ga zato priobčimo. Pismo se glasi: Marsikateri čitatelj lista je dosedaj menil, da je v Nemčiji še vedno tako dobro, kakor nekdaj. Da, dobro je res, to se vidi iz tega, da nobeden delavec danes ne dela, ampak vsi imajo čas, se lepo sprehajati in zbirati novice. Mi Slovenci, ki smo večinoma sami delavci, smo že tri tedne brez dela. Bogati smo dovolj, saj se naši otroci igrajo na cestah z milijardami denarja. Če si hočemo pipo v kateri je samo listje, ker tobaka že več ne poznamo — pri ognju prižgati, napravimo to najceneje, če si jo prižgemo z bankovcem za eno milijardo, ker danes že ena vžigalica več stane. Kaditi se človek še odvadi, ampak to je hudo, da preti nam in našim otrokom glad. Ker nimamo nobenega zaslužka dobivamo od države nekaj podpore, ki pa ne zadostuje niti za kruh kaj še le za druge življenske potrebščine in pa za obleko. 1 liter mleka stane danes 90 milijard, 1 kruh 250, 1 funt mesa, katerega jedo danes samo največji bogataši — 500 milijard, cene pa gredo še vedno kvišku ter bodo v enem tednu dosegle gotovo dvakratno višino. Vsi smo že skoro obupani. Zima je pred vratami, mraz in glad tare nas in naše družine. Obleko imate že vso raztrgano, pa ne vemo, s čim naj si pokrijemo naša, že na pol naga telesa. Na čevljih nosimo že dolgo samo lesene podplate pa že ti postajajo predragi. Slovenci izhajamo še najboljše izmed vseh drugih delavcev, ker smo složni, držimo skupaj ter drug drugega podpiramo, kolikor je pač v naših močeh. Najtežje izhajajo vdove v mnogimi nedoraslimi otroci, ker je podpora slaba, izgleda za poboljšek pa ni nikakega. Slovenci, ki smo vsi združeni v enem društvu, smo pred kratkim vložili prošnjo v Ljubljano, da bi se nam iz domovine poslala kakšna podpora ter bi se nam dovolil povratek nazaj v domovino. Odgovora še nismo dobili, toda jugoslovanski konzul v Düsseldorfu nam je zatrjeval, da bomo podporo dobili. Sporočil nam je tudi, da se bodo po Sloveniji nabirali darovi za pomoči potrebne Slovence v Nemčiji. Pomoči smo res potrebni, saj si lahko vsak berač v domovini poprej potolaži svoj želodec, kakor pa zdrav delavec v Nemčiji. Edina rešitev za nas je, da se vrnemo nazaj v našo domovino. Tega mišljenja so tudi oni, ki že žive tukaj po 25 in še več let ter služijo tujega gospodarja. S svojimi žuljavimi rokami hočemo v bodoče podpirati našo domovino. Dragi rojaki! Ne pozabite vaših bratov, ki žive v Nemčiji ter so zapisani poginu, če se jih ne usmilite. Podpirajte jih, če tudi skromno in vsak vam bo iz srca hvaležen. Koletnik Fr., predsednik slovenskega podpornega društva v Lohberg-Dinslaken, Sohlenstrasse 3, Niederrhein, Deutschland. Temu obupnemu klicu naših rojakov se bodo Slovenci gotovo odzvali. Saj ima gotovo vsak v Nemčiji živeči Slovenec sorodnike v domovini, ki bi mu lahko pomagali s par krajcarji, ki jih lahko pogrešajo, ubogim Slovencem v Nemčiji bodo p dobro došli.

Bukovo oglje, kakor tudi bukova drva proda v večji množini tvrdka **Jakob Belina in sin**, pošta Podlehnik pri Ptuju. 1225

JETIKA.

Zdravnik za pljučne bolezni dr. Pečnik, ordinira vsaki petek v Celju. Vprašati v lekarni Marija Pomagaj, čitajte njegove tri knjige o jetiki. 1221

Kmetje in lesni trgovci pozor! Kupim vsako množino okroglega lesa za rudokope, to je borov, smrekov, jelkin ali hojev les, 2 in pol, 3, 3 in pol, 4, 4 in pol, 5, 5 in pol, 6, 6 in pol in 7 m dolg, od 10 cm naprej debel na tankem koncu, do 24 cm srednje debeline; les je lahko raven ali tudi slok, suh ali svež, zdrav od skorje uluščen. Kupim franko vagon na vseh postajah. Prosim le obveznih ponudb koliko vagonov takega lesa mi lahko dobavite, najzadnjo ceno od kub. met v vagon naloženo in v katerem času lahko odpošljete. Korošec Dragotin, lesna trgovina, Rečica ob Paki. 1222

Proda se velik gostilniški gramofon z 20 ploščami, krasno igrajoč, za 900 D pri A. Anderluh v Cerovcu 47, p. Rogaška Slatina. 1226 2—1

Proda se umetni mlin na stalni močni vodi, pekarna z branjarijo in gospodarsko poslopje z svojo električno lučjo, štirje vrtovi. Proda se pekarna z dvema vrtoma tudi posebej. Pridela se 11 hl vina in 28 hl jabolčnika. Košnja za eno govedo, cena ugodna. Naslov v upravništvu. 713

Opekarna
JAKOB MATZUN, Ptuj

Opeke
vseh vrsti

Apno

Cement

Premog

Opekarna
JAKOB MATZUN, Ptuj

Sadno drevje, breskve, divjaki. Ameriški ključi, cepljeno trsje nudi Dolinšek, Št. Ilj pri Velenju. 1005

Iščem službo majerja ali oskrbnika na srednje posestvo. Naslov v upravništvu. 1229

Dekla, močna in zdrava se sprejme v službo v Mariboru. Ponudbe na Zinauer, trgovina Aleksandrova cesta 45. 1227

Zahvala. Podpisani Maks Pratnekar se tem potom najlepše zahvaljuje Vzajemni zavarovalnici v Ljubljani za točno izplačano zavarovalno svoto v slučaju požara, dne 11. oktobra t. l. Podpisani vsakomur najtopleje priporoča ta edini domači krščanski zavod. Mežica, dne 10. nov. 1923. Maks Pratnekar. 1231

Učenca z dobrimi šolskimi spričevali iz šole ven vzame Ivan Schosteritsch, trgovina z mešanim blagom, Sv. Vid pri Ptuju. 1205 3—1

Hiša z njivo in sadonosnikom, dva orala, pol ure od postaje, se proda za 130.000 kron. Alojzij Luršak, Pragersko. 1228 2—1

Trgovina z mešanim blagom na zelo prometnem kraju se da zaradi obiteljskih razmer s 1. januarjem 1924 pod ugodnimi pogoji v najem. Zaloga blaga v približni vrednosti 4 do 500.000 K je za prevzeti. Kje, pove upravništvo lista. 1224

Sprejmejo se učenke v veliko restavracijsko kuhinjo. Plača mesečno 750 din. Naslov pove upravništvu. 1210

Kompl. trgovska oprava za špecerijo! 2 železne peči s cevmi, 1 železni štedilnik s cevmi. Vse v najboljšem stanju. Maribor, Tržaška cesta 44 (Hubmann). 1209

Orehove hlode

in vse druge vrste okroglega lesa kupuje po najvišjih cenah proti takojšnjemu plačilu

Matija Obran

lesna trgovina in električna žaga

Maribor, Tattenbachova ulica (Loška ul. 15)

Komplet. trgovska oprava

kakor tudi zaloga blaga mešane trgovine

J. Beranič v Rogaški Slatini

je vsled opustitve trgovine na prodaj! Istotam se proda skoro nova registr. blagajna in »Wertheim« blagajna št. 5. Natančne podatke pri J. Beranič, Rog. Slatina.

Somišljeniki inserirajte!

Potrtim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je naš nad vse ljubljeni soprog, oziroma oče, stari oče, brat in stric, gospod

Martin Orožim

posestnik in lastnik valjčnega mlina, gerent okrajnega zastopa vranskega, predsednik krajnega šolskega sveta, član okrajnega šolskega sveta, bivši mnogoletni župan in občinski odbornik

v torek, dne 20. novembra ob 9. uri dopoldne po dolgi in mučni bolezni, previden s sv. zakramenti v 67. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspal. Pogreb dragega pokojnika se vrši v četrtek, dne 22. novembra ob 10. uri dopoldne iz hiše žalosti na tukajšnjo farno pokopališče. Priporočamo ga v molitev in blag spomin.

Gomilsko, dne 20. novembra 1923.

Ana Orožim, roj. Blatnik
soproga.

Justina Širše,
rejenka.
Franc Oražim,
Dr. Josip Orožim,
vladni koncipist.
Ivan Orožim,
lastnik valjčnega mlina v St. Pavlu.

Ferdinad Orožim,
sinovi.
Marija Oražim, roj. Privšek,
sinaha.
Antonija Kovča roj. Orožim,
sestra.
Ivan, Verica,
vnuka.

Opozarjamo cenjeno občinstvo, da traja prodaja po

15% znižanih cenah

še do 30. novembra. Priporočamo vsakomur, da si pred nakupom ogleda veliko zalogo in izrabi izredno ugodno priliko

v manufakturni in modni trgovini Mastek & Karničnik, Maribor, Glavni trg 16.